Skóciai utazás – 2026

1. nap

4:15-kor Találkoztunk a Liszt Ferenc Repülőtéren a 2026-os Jane Haining Angol Nyelvi Emlékverseny győztes diákjaival és szüleikkel. A különböző nyilatkozatok, biztosítások megbeszélése és átvétele után mondtunk egy Viszlát!-ot az itthon maradóknak és belevetettük magunkat a felszállás előtti útlevél, csomag és biztonsági vizsgálatba.

A kapu megnyitása után nem kellett sokat várakoznunk, hisz priority jeggyel hamar felszállhattunk a gépre, ahol a csomagok elhelyezése után mosolyogva és izgalommal tele vártuk a repülést. Az út (kb. 3 óra) és mi nagyon gyorsan elrepültük, illetve célba értünk, megérkeztünk Edinburgh-ba. A reptéren ügyesen áthaladtunk a vizsgálatokon és megtaláltuk azt az automatát, ahol megvehettünk azokat a tömegközlekedési jegyeket, amivel nemcsak a belvárosba, de onnan a kikötőbe is eljuthattunk.

A reptéri busszal kb. 45 perc alatt jutottunk be Edinburgh belvárosába, ahol a központi vasúti pályaudvar (Waverly Station) közelében elhelyeztük a csomagjainkat, hogy azok nélkül járhassuk a várost. A csomagmegőrző egy mindent is árusító kisboltban volt, ahol az elhelyezés árából akár meg is szendvicsezhettünk volna. Ám nem bővelkedik a város nemcsak olcsó, de egyáltalán igénybe vehető csomagmegőrzőkben, és azokat is csak előre lehet foglalni, anélkül odaérkezve nem oldható meg. Minden elektronikusan működik, a bőröndök átvétele és kiadása is, a tárolás maga pedig a raktár egy kicsi, bepolcozott szegletében.

Kis várakozás után megérkezett az a busz, amivel egy félórás utazással megérkeztünk a kikötői terminálhoz. Azt gondoltuk, hogy a vízparton sétálva egyszerűen eljutunk a Britannia Royal Yacht-hoz, de nem volt igazunk, mert a királyi hajóra egy épületből lehet feljutni. Kellemes volt azonban a tengerparton kicsit sétálni és megcsodálni más, veszteglő hajóóriásokat is.

A turistalátványosság köré egy teljes komplexum épült, bevásárlási és étkezési kínálattal. Időben érkeztünk (11:00-re volt foglalásunk és 12:30-ig terveztünk maradni), királyokhoz szokott kedvességgel kalauzoltak a megfelelő irányba és még magyar nyelvű turistguide-ot is kaphattunk.

Az egyes állomáspontokat érintve rengeteg információt hallottunk, a yacht jelentős részét megnézhettük, kinn is benn is sétálhattunk, fotózhattunk és megszámoltuk a Corgie-kat… Nagyon gyorsan telt az idő, 13:00 körül eszméltünk, hogy vissza kell mielőbb jutni a belvárosba, mert 14:00-re a Castle-be volt foglalásunk.

A buszút után egy olyan gyors ebédeli lehetőséget kerestünk, ami útba esett a vár felé és minden diák ínyére volt, így egy 5 Guys-ban leadtuk a rendelést és mihelyst megkaptuk a hamburgereinket, nyakunkba vettük a lábunkat és megmásztuk a domboldalt. Szépen sütött a nyári nap és a hambik is frissek és melegek voltak, így a legjobb döntés volt, hogy nem azonnal ettük meg, hanem a várba bejutva, a remek látképben gyönyörködve fogyasztottuk el azt a várudvaron. Sok mindent (Royal Palace, Great Hall, Crown Jewels, Prisoners of War Exhibition, Stone of Destiny, National War Museum, Scottish National War Memorial) megnéztünk, de a teljes bejárás fél napot vett volna igénybe…

16:00 órára volt foglalásunk a vártól 2 perc sétára lévő Camera Obscura (Tudomány és látványosság háza) megtekintésére, ahol a rengeteg optikai és akusztikai csoda mellett egy olyan előadást is meghallgathattunk az épület planetáriumában, amely során – szintén frappáns optikai megoldásokkal -

a kb. 10 m2-es besötétített kupolából a helyünkön ülve követhettük nyomon élőben és zoomolhattunk rá a belvárosban éppen történő eseményekre, sétáló emberekre.

Miután felvettük a csomagjainkat, sietős léptekkel vettük az irányt a vasútállomásra, ahonnan 18:00-kor indult a vonatunk Glasgow felé. A Central Station-on átszállva 20:00 órakor már a szállásunkon is voltunk, ami mind elhelyezkedésileg (3 percre a vasút- és buszállomástól, 5 perc sétára a bevásárlási lehetőségtől), mind felszereltségileg és elrendezésében elnyerte mindenki tetszését. Egy gyors bevásárlás (vacsora és másnapi reggeli) után hamarosan elkölthettük az első skóciai vacsoránkat.

2. nap

A reggeli elkészítése után elindultunk a vasútállomásra, ahonnan - egy átszállást követően - 9:13-kor vette a vonatunk az irányt Dumfries felé, ahol már 2 autóval várt ránk a tüneményes házaspár (Pam és Colin), akik kalauzoltak minket. Az autóban is kaptunk idegenvezetést az épületekről (Jane iskolájáról, templomokról), magáról a város történetéről, illetve megálltunk a hajdani vízimalom épületénél, ahol a folyó tavaszi áradásnak már nyoma sem látszott, hisz a szokatlan melegnek köszönhetően nagyon alacsony volt a vízállás. Megcsodáltuk a 12. században épült kőhidat, ami nagyon jól ellenáll az időjárás effajta szélsőségeinek is.

Dunscore - Jane Haining szülőfaluja - kb. 25 perces autóútra fekszik Dumfries-től, így az úton sokat megtudhattunk a falu jelenéről, Jane emlékének áldozatos őrzéséről, az ott élő emberek problémáiról. Útközben megálltunk megcsodálni 1-1 farmot, az ott legelő állatokat, illetve ellátogattunk a Jane szüleinek sírját is rejtő temetőbe. Sehol nem tölthettünk hosszú időt, mert a falu összesereglett kedves vendéglátói 13:00-ra szeretetvendégséggel vártak minket.

Nagyon finom autentikus ételeket kóstolhattunk és érdeklődő beszélgetéseket folytathattunk. A falu lelkésze is köszöntött minket és találkozhattunk egy magyar származású, még magyarul is beszélő

hölggyel, aki itta minden szavunkat. A kedves fogadtatást egy bibliai részlet két különböző fordításának előadásával és egy népdalénekléssel, valamint autentikus magyar, illetve erdélyi hímzésű terítőkkel és

finom édességekkel köszöntük meg. Az ebéd után Pam és Colin büszkén mutatták meg azt a templomot, amelynek az elmúlt 8 évben megvalósított rekonstrukciója az Ő és a gyülekezet lelkes munkájának és egy pályázatnak köszönhetően valósulhatott meg.

Ennek a templomnak az oldalszárnyában kapott helyett minden emlék és dokumentum, ami Jane-nel kapcsolatban fellelhető. 5 évvel ezelőtt az egyik, a Jane által Budapesten vezetett Leánykollégium

túlélőjének leszármazottja is ellátogatott Dunscore-ba és vitt egy olyan tölgyfa csemetét, ami auswitz-i makkból cseperedett. Ezt a tölgyet a templomhoz közeli domboldalra ültették, ahonnan nagyon szép kilátás nyílik a környékre.

Innen lesétálva megkoszorúztuk Jane emléktábláját, amit szintén a falu gyönyörű részén emeltek. Rövid autós körúton megnéztük azt az épületet, ahol Jane az elemi iskola első éveit töltötte (jelenleg óvodaként működik), azt a farmházat (jelenleg nem lakják), ahol a gyermekéveit töltötte és azt a templomot, ahol az édesapjával szolgáltak (nem azonos azzal, ahol az emlékszoba van).

Mielőtt visszaindultunk a Dumfries-i vasútállomásra Pam és Colin meghívtak egy teára és házi készítésű sütire a hangulatos otthonukba, ahol megcsodálhattuk azokat díjakat és a világ különböző tájain készült fotókat, amelyek a családjukhoz fűződnek. Már 17:00 előtt indult a vonatunk visszafelé, így a tartalmas látogatás után búcsút kellett vennünk.

A 2 órás vonatút után visszatértünk a szállásra, majd a közeli Pollok Park-ba tettünk egy sétát, élvezve a remek napsütést, a barátságos állatok jelenlétét és megcsodálva a Tündérkert apró építményeit és a gyönyörű angol parkot.

Rövid bevásárlás után ismét együtt költhettünk el egy kiadós és finom vacsorát.

3. nap

A reggeli után indult a Glasgow városával való ismerkedés. Elsőként abba templomba (**Queen's Park Govanhill Church**) látogattunk, ahol felnőttként a vasárnapi iskolában Jane is tanított és amelyben egy ólomüveggel is tisztelegnek előtte

A gyülekezet tagjai, élén Lexa-val itt is nagy szeretettel és ebéddel fogadtak minket. A Jane-ről szóló dokumentumok (pl. utolsó, Auswitz-ből írt levele) és a remek akusztikájú templom megtekintése után mi is megörvendeztettük őket (a Dunscore-i vendéglátókhoz hasonlóan) egy bibliai részlet és ének

előadással, valamint kézműves alkotásokkal és édességekkel. Nagyon kellemes volt a hölgyekkel és urakkal beszélgetni Jane-ről és a mostani Glasgow-i életről. Az egyik, idegenvezetéssel is foglalkozó hölgy említette, hogy a városi tömegközlekedés kiszámíthatatlan, de kezdetben azt gondoltuk, hogy ez minket nem fog érinteni, hisz jól megterveztünk mindent… Rögtön a következő busz esetében azonban a saját bőrünkön is megtapasztaltuk ennek a valóságát. Hosszú várakozás után gyalog vettük nyakunkba Glasgow-t és teljesen átterveztük az útvonalat. Betértünk a főtéren lévő templomba, amelyben meglepetésünkkor hétközben kávézni, reggelizni és ebédelni lehet, csak hétvégén ad otthont az istentiszteleteknek.

Ezt követően a Városházát néztük meg, ami mindenkit ámulatba ejtett. Nemcsak azért, mert Nelson Mandela ottjártáról látható benne kiállítás, hanem azért is, mert a gyönyörű épület szabadon

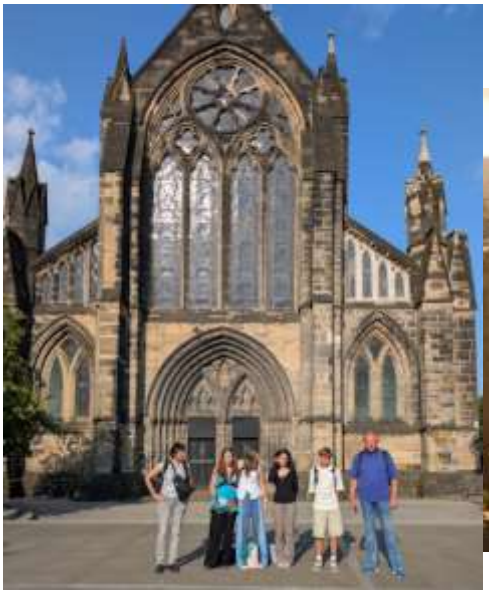

látogatható.

A szokatlanul nagy meleg miatt a Science Center lett a következő állomásunk, ahol szintén sok meglepő információ és lehetőség várt ránk. A 3 emeleten elhelyezett számtalan játék és oktatóanyag sokféle (űrkutatás, az emberi test, fenntarthatóság, fizikai törvényszerűségek, olajfúrás, energiatermelés, földrajzi érdekességek, optikai lehetőségek, kémiai kísérletek, dinoszauruszok, stb.) témában nyújtott érdekességeket. Alkalmunk volt egy 30 perces Magic Show megtekintésére is, ahol varázslatos kémiai és fizikai reakcióknak lehettünk szem- és fültanúi.

Késő délutánra alább hagyott a hőség, így lehetőségünk nyílt az egyetlen épen maradt középkori

Katedrális és a mellette lévő Necropolis megtekintésére. A 19. században létesített temető azért is különleges, mert a síremlékek és mauzóleumok mellett, obeliszkeknek, szobroknak és különleges építészeti alkotásoknak is helyet ad. John Knox tiszteletére állított szobor is látható a város feletti dombon, ahonnan lélegzetelállítóan szép kilátás nyílik Glasgow-ra. Nagyon finom gyrost esetebédeltünk a közeli parkban, amelyet egy remek útszéli árus friss alapanyagokból a szemünk előtt készített. Jó, hogy tele volt a hasunk, mert a várva várt busz, ami a szállásra kellett, hogy vigyen minket, folyamatosan kimaradt vagy nem vett fel utasokat. Mielőtt bezárt volna a szupermarket, még vásároltunk reggelit és ajándékokat, majd utolsó esténken is fáradtan hajtottuk párnáinkra a fejünket.

4. nap

A reggeli pakolás, szedelőzködés és útravaló csomagolása után elbúcsúztunk a remek szállásunktól és fel- majd átszállva az Edinburgh-ba tartó vonatra, csodáltuk azt a gyönyörűen zöldellő tájat, amit hosszú ideig nem látunk majd újra. A bevált csomagmegőrzőben ismét leadtuk a bőröndjeinket, majd elindultunk a vár felé vezető turistalátványosságokkal és szórakoztató előadásokkal színesített, a vár felé vezető úton. Számos, a város lejjebb fekvő részére káprázatos kilátást nyújtó sikátor és rejtett udvar nyílik az utcáról, így nemcsak a sok turista miatt lehet lassan haladni, hanem a folyamatosan érkező ingereknek való elcsábulás miatt is.

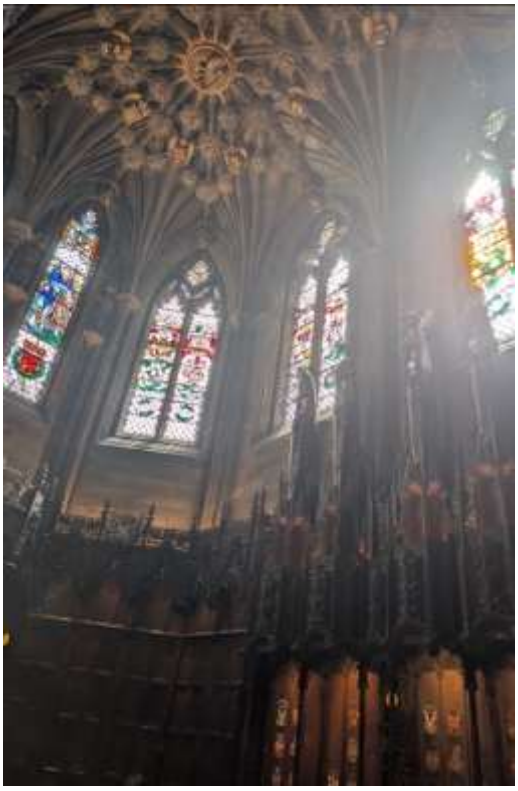

Ám elérkeztünk a St Giles’s Cathedral-hoz, amelybe belépve minden szavunk elakadt. A monumentális és impozásna gótikus épület látványosságai mellett, az oldalhajóban lévő kápolna is lenyűgöző. Benne a még ma is fennálló Skót Lovagrend tagjainak gyönyörűen faragott székei találhatóak. A Thistle kápolna oldalait a lovagok számára készített trónusok szegélyezik, fölöttük múltbeli és jelenlegi lovagok címereivel.

További különlegessége a székesegyháznak, hogy benne –a világon egyedülálló módon - skót dudán játszó angyalok is (összesen 3 db, fából, illetve kőből) is megtalálhatók, bár rájuk lelni csak az avatott szemek tudnak.

Miután megebédeltünk egy tradícionális skót ételeket (huggies) is készítő büfében, megpróbáltunk annyit magunkba szívni az ott fellelhető kultúrából és impulzusokból, amennyit csak engedett az időnk. Beszereztük az elengedhetetlen szuveníreket is, majd a bőröndök visszaszerzése után felszálltunk a reptérre vivő buszra és búcsút intettünk a skót fővárosnak.

Jó lett volna még tovább mártózni a szigetország miliőjében, de nemcsak a hőség (ottjártunk idején feltűnően magas, 30°C közeli hőmérséklet és a nagyvárosokban szűnni nem akaró, főleg ázsiai emberáradat volt), hanem az idő is könyörtelen. Láttunk nagyon jól szervezetten működő pályaudvarokat, nemcsak nálunk lassan haladó építkezéseket, gyönyörű tájakat, találkoztunk példamutató emberi jósággal, megtapasztaltuk a sok kisebb vállalkozásként működtetett, megbízhatatlan tömegközlekedés hátrányait, ettünk furcsa, de egészséges és finom ételeket és feltöltődtünk azzal a sok gyönyörűséggel, amit mindenkinek látnia kellene…

Hálásan köszönjük támogatóinknak, hogy évről évre segítenek abban, hogy a tehetséges, szorgalmas és befogadó diákok előtt ez a világ is kinyíljon…